

Štvrtá nedeľa cez rok C

Lk 4, 21 – 30

30. januára 2022

Milé sestry a bratia v Kristovi

Zo života poznáme situácie, kedy sa na jednu a tú istú vec pozeráme rôzne - podľa nášho vnútorného rozpoloženia, naladenia. Tá istá skutočnosť sa nám niekedy zdá byť hrozná, inokedy sa s ňou vieme vysporiadať. Záleží na okolnostiach - na tom, ako sme „nastavení“, naladení. To, nové v našom živote je vždy výzvou, s ktorou sa musíme vysporiadať.

Podobne je to s ponukou evanjelia: aj tu záleží na našom uhle pohľadu. Niektoré evanjelium, kresťanstvo odmieta ako neaktuálne, určené pre ľudí, ktorí žili kedysi. Iný vie pochopiť jej nadčasový význam, teda aj pre našu dobu, v ktorej žijeme. Rozhodujúce je akú pomoc od evanjelia očakávame, čo pokladáme v živote za božie, v čom sme schopní objaviť spásu.

Dnešné evanjelium poukázalo na Ježišových krajanov, ktorí na Ježiša zareagovali dosť kolísavo. Najprv nadchlo Ježišovo kázanie, potom sa ale začali pýtať, či tento mladý muž, ktorého poznali od detstva môže byť božím poslom, záchrancom ich života. Či môže práve on byť tým, kto zmení ich život, nasmeruje k iným hodnotám. Či ten, ktoré dôverne poznali od detstva môže byť zároveň boží. A takisto si každý predstavoval spásu, záchranu inak. Niektoré politicky, iné sociálne, iné len čisto materiálne.

Očakávali, že keď už k nim má Boh prehovoriť, malo by sa to udiať nejako slávnostne, prinajmenšom by to malo byť obostreté rúškom tajomstva. Nie tak, ako sa to práve udialo v ich synagóge. Preto sa paradoxne odohralo niečo, čo zmenilo situáciu. Tí, s ktorými sa pôvodne počítalo, ktorí boli pozvaní ako prví, pozvanie na hostinu božieho kráľovstva odmietli, a božiu ponuku prijali skôr tí ostatní. Tí, ktorí neboli oslovení na prvom mieste.

To je aj problém našej doby. My sme si už zvykli, že božiu ponuku počúvame od detstva. Nie vždy jej ale vieme porozumieť, dať ju do súvisu s naším životom. Je pre nás často už ošúchaná. Možno by sme zareagovali inak, keby sa nám prihovarila slávnostne, nejakým zázrakom, zjavením. Ale nie tak, ako ju už roky poznáme a počúvame. Aj náboženstvo nám pripadá podobne všedne, máme problém s tým, že to posvätné nám už zovšednelo.

Aj dnešná doba čaká na toho, kto nám ponuku evanjelia pripomenie tak, aby sme ňou mohli byť nanovo oslovení. Aby sme ju vedeli hlbšie prijať, aby v našich životoch mohla priniesť úrodu. Kto nám ju pripomenie viac v kontexte našej situácie v ktorej dnes žijeme. Aby sme ju nechápali len ako uchovávanie minulosti, ale ako výzvu pre náš život.

V nedele počúvame aj slová apoštola Pavla, ktorý Ježišovo poslanstvo bližšie vysvetľuje. On ho vedel sprítomniť súčasníkom a aj dnes sú jeho slová inšpiratívne. Ponúka liek na prekonanie rozporov, rozdielov, ktoré sú často aj medzi nami kresťanmi dnes. Mala by nás spájať Kristova láska. Ona prekonáva rozdiely, ktoré inak môžu zraňovať. Kristova láska, ktorá je ozajstná a je božím darom,

chce vytvárať z mnohosti jednotu - bez toho, aby druhých prerábala. Snažme sa ponuku Kristovho evanjelia prijať s otvorenosťou voči druhým. A snažme sa aj prijať výzvy, ktoré nám adresuje. Amen.

Viliam Arbet